

Преюдициално запитване от Okresný súd Prešov (Словашка република), постъпило на 29 декември 2014 г. — Helena Kolcunová/Provident Financial s. r. o.

(Дело C-610/14)

(2015/C 118/17)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Prešov

Страни в главното производство

Жалбоподател: Helena Kolcunová

Ответник: Provident Financial s. r. o.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 93/13/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (наричана по-нататък „Директива 93/13“) да се тълкува в смисъл, че услугата за гарантиране на изплащането на вноските по потребителския кредит, чийто предмет е събирането в брой на вноските по кредита, изплащани от потребителя, представлява основния предмет на престацията при потребителския кредит или става въпрос за основния предмет на особен договор?
- 2) Трябва ли Директива 87/102/ЕИО⁽²⁾ на Съвета от 22 декември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно потребителския кредит, изменена и допълнена с Директива 98/7/ЕО⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г., да се тълкува в смисъл, че ДГЛП включва и възнаграждението за събиране в брой на вноските по кредита, или част от същото, когато възнаграждението значително надвишава необходимите разходи за тази допълнителна услуга, и трябва ли член 14 от посочената директива да се тълкува в смисъл, че институтът на ДГЛП се заобикаля, когато възнаграждението за допълнителната услуга значително надвишава разходите за нея и не се включва в ДГЛП?
- 3) Трябва ли [Директива 93/13] да се тълкува в смисъл, че за да се удовлетвори изискването за прозрачност на допълнителна услуга (ако се приеме, че действително става въпрос за допълнителна услуга, а не за цената/възнаграждението за самия кредит), за която се плащат административни разходи, е достатъчно цената на тази административна услуга (административните разходи) да бъде ясна и разбираема, макар и да не е уточнен предметът на престацията, съответстваща на въпросната услуга?
- 4) Трябва ли член 4, параграф 2 от [Директива 93/13] да се тълкува в смисъл, че включването на административните разходи при изчисляването на ДГЛП означава, че става въпрос за цената/възнаграждението за кредита и че това представлява пречка за осъществяването на съдебен контрол по отношение на тях за целите на тази директива?
- 5) Ако отговорът на въпрос 3 е в смисъл, че предметът на административната услуга, за която се дължат административни разходи, е достатъчно прозрачен, представлява ли в такъв случай административната услуга с всички евентуално свързани с нея действия основен предмет на потребителския кредит?
- 6) Трябва ли член 4, параграф 2 от [Директива 93/13] да се тълкува в смисъл, че за целите на тази директива цената/възнаграждението за кредита включва не само лихвите, но и разходите на кредитора (независимо дали вече са посочени в договора, в общите условия или в тарифите) и че като евентуална цена/възнаграждение за кредита тези разходи не могат да бъдат предмет на контрол за пропорционалност по отношение на услугата, за която са заплатени?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273, поправка в ОВ L 293, 9.10.2014 г. стр. 59.

⁽²⁾ ОВ L 42, стр. 48; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 252.

⁽³⁾ ОВ L 101, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 210.